

Súd: Okresný súd Bardejov
Spisová značka: 2C/19/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8219201242
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 09. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Krochtová
ECLI: ECLI:SK:OSBJ:2021:8219201242.8

Rozhodnutie

Okresný súd Bardejov sudkyňou JUDr. Katarínou Krochtovou v spore žalobcu A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. XX/XX, XXX XX D., proti žalovaným 1/ Stavebný úrad obce Hažlín, Hlavná 200, 086 14 Hažlín, 2/ Spoločný stavebný úrad obcí okresu Bardejov so sídlom Sveržov 29, 086 02 Gaboltov, pracovisko Bardejov, Dlhý rad 16, 085 01 Bardejov, 3/ Okresný úrad Prešov, odbor výstavby a bytovej politiky, Námestie mieru 3, 080 01 Prešov, 4/ Ministerstvo dopravy a výstavby Slovenskej republiky, Námestie slobody 6, 810 05 Bratislava, o náhradu nemajetkovej ujmy, takto

rozhodol:

Súd žalobu voči žalovaným v 1. rade, 3. rade a 4. rade z a m i e t a .

Konanie o nároku žalobcu voči žalovanému v 2. rade z a s t a v u j e .

Žalovanému v 1. rade nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi n e p r i z n á v a .

V zastavujúcej časti konania voči žalovanému v 2. rade náhradu trov konania stranám n e p r i z n á v a .

Žalovaný v 3. rade m á voči žalobcovi n á r o k na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, o ktorých výške rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Žalovaný v 4. rade m á voči žalobcovi n á r o k na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, o ktorých výške rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

o d ô v o d n e n i e :

1. Dňa 20.06.2019 bola tunajšiemu súdu doručená žaloba, ktorou sa žalobca voči žalovanému v 1/ rade domáhal zaplatenia nemajetkovej ujmy v sume 7.000,00 Eur, voči žalovanému v 2/ rade nemajetkovej ujmy v sume 4.000,00 Eur a voči žalovanému v 3/ rade nemajetkovej ujmy v sume 3.000,00 Eur. Podaním doručeným súdu dňa 02.03.2020 žalobca navrhol, aby súd pripustil na stranu žalovaného ďalší subjekt, a to žalovaného v 4/ rade, voči ktorému si v totožnom podaní a následne v podaní zo dňa 10.03.2021 uplatnil náhradu nemajetkovej ujmy v sume 10.000,00 Eur. Žalobca si uplatnil aj nárok na náhradu trov konania.

2. V podanej žalobe žalobca uviedol, že na základe odvolania proti rozhodnutiu číslo 181/2010 zo dňa 28.03.2010 vtedajší Krajský úrad Prešov dňa 21.06.2011 číslo 2011-443/1736/SP-BJ rozhodol,

keď zrušil rozhodnutie číslo 181/2010 zo dňa 28.03.2010. Vo svojom rozhodnutí zaviazal k povinnosti stavebný úrad, aby stavebník v dodatočnom konaní o povolení stavby plotu predložil v zmysle zákona stavebnému úradu úradne overený geometrický plán porealizačného zamerania stavby plotu. Odvolací orgán upovedomil prvostupňový správny orgán na použitie § 88a ods. 3 stavebného zákona, teda na odkázanie na súd v prípade, ak dôjde k sporu vlastníckych práv susediacich nehnuteľností. Stavebný úrad opäť začal konanie. Predložený geometrický plán č. 37117769-23/2013 zo dňa 18.09.2013 nebol úradne overený, čo podľa žalobcu znamená ako keby stavebník nepredložil žiaden dôkaz. Stavebný úrad dňa 11.10.2013 rozhodol s odkazom na súd. Žalobca ďalej uviedol, dňa 15.01.2014 ho stavebný úrad opäť odkázal na súd a za tým účelom konanie prerušil. V tom žalobca videl nesprávny úradný postup. Podľa žalobcu mal stavebný úrad začať konanie o nariadenie odstránenia stavby plotu. Aj napriek uvedenému stavebný Okresný úrad Prešov tento nezákonný stav nezmenil a rovnako tak ani spoločný stavebný úrad. Podľa žalobcu mal stavebný úrad postupovať podľa § 88a ods. 5 a 6 stavebného zákona. Žalobca uviedol, že stavebník mu stavbou plotu odobral šírku 81 cm po celej dĺžke 25 cm, čím mu spôsobil škodu na jeho majetku, teda jeho majetok si prisvojil. Na základe toho žalobca podal žalobu.

3. K žalobe sa vyjadril žalovaný v 1/ rade podaním doručeným súdu dňa 18.12.2020, v ktorom uviedol, že žalobu žalobcu v celom rozsahu neuznáva, pretože je založená na osobnom úsudku žalobcu. Tiež uviedol, že žalobca nezdôvodnil akým konaním mu mal spôsobiť škodu pri výkone verejnej správy. Tiež argumentoval tým, že žalobca nešpecifikoval škodu, ktorá mu mala vzniknúť nesprávnym úradným postupom a tiež nezdôvodnil výšku škody. Preto navrhol, aby súd žalobu zamietol a aby mu priznal nárok na náhradu trov konania.

4. Vyjadrením zo dňa 14.01.2020 žalovaný v 2/ rade predložil svoju argumentáciu proti žalobe. Uviedol, že žalobu v celom rozsahu neuznáva. S poukazom na zákon č. 314/2003 Z. z. a zákon č. 608/2003 Z. z. vyslovil názor, že žalobca nesprávne označil stranu sporu, ktorou je štát, za ktorý koná v danom prípade žalovaný vo 4/ rade. Tiež uviedol, že sa stotožňuje so stanoviskom žalovaného v 4/ rade, ktorý v liste č. 05987/2019/SV/29232 zo dňa 08.04.2019 s poukazom na § 17 ods. 2 a 3 zákona č. 514/2003 Z. z. uviedol, že žiadosť žalobcu neobsahuje tvrdenia, na základe ktorých by bolo možné konštatovať, že boli splnené podmienky pre uplatnenie nároku na náhradu škody, a preto nárok žalobcu nebol uznaný. Žalovaný v 3/ rade ďalej uviedol, že jeho právny predchodca Krajský stavebný úrad v Prešove rozhodnutím zo dňa 21.06.2011 číslo 2011-443/1736/SP-BJ zrušil rozhodnutie žalovaného v 1/ rade číslo 181/2010 FÁ 357-04 zo dňa 28.03.2010 a vec vrátil správne orgánu na nové prejednanie a rozhodnutie. Týmto rozhodnutím stavebný úrad dodatočne povolil stavbu „časť oplatenia betónovej podmurovky a oporného múru“ na pozemku parcela KN č. XXXX/X E. XXXX/X, k. ú. D. pre stavebníka C. A.. V ďalšom konaní žalobca dňa 10.02.2014 podal odvolanie voči rozhodnutiu stavebného úradu – žalovaného v 1/ rade číslo 181/2010 FÁ 357-08 zo dňa 15.01.2014, ktorým bolo konanie o dodatočnom povolení stavby – oplatenia a betónovej podmurovky prerušené a žalobca bol odkázaný na súd. Na základe toho žalovaný v 3/ rade listom č. OU-PO-OVBP2-2014/598/2311/ŠSS-Ka zo dňa 24.02.2014 žalobcovi oznámil, že rozhodnutie o prerušení konania je procesným rozhodnutím, ktoré nepodlieha prieskumu v zmysle § 65 správneho poriadku, a preto podnet odložil. Žalovaný v 3/ rade tiež dodal, že konanie na prvostupňovom správnom orgáne nie je doposiaľ skončené meritórnym rozhodnutím vo veci a on ako odvolací orgán nemá oprávnenie do takéhoto konania vstupovať. Tiež uviedol, že žalobca nepreukázal, aby nejakým spôsobom bolo postupom správneho orgánu zasiahnuté do jeho osobnej sféry. Žalovaný v 3/ rade vyslovil názor, že žaloba je nedôvodná, tvrdenia žalobcu označil za účelové, a preto navrhol žalobu zamietnuť.

5. V podaní doručenom súdu dňa 02.03.2020 žalobca uviedol, že zodpovednosť nesie aj žalovaný v 4/ rade, nakoľko tento ani opakovane nezjednal a neodstránil nezákonnosť, preto žalobca navrhol, aby súd pripustil vstup tohto subjektu do konania na strane žalovaných a následne aby mu súd uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 10.000,00 Eur. V podaniach doručených súdu dňa 10.03.2020 žalobca reagoval na vyjadrenia žalovaných v 1/ a 3/ rade. Vo vyjadreniach poprel ich tvrdenia. Trval na tom, že žaloba je dôvodná a rovnako aj výška nemajetkovej ujmy za spôsobenú škodu a poškodzovanie jeho práv v stavebnom konaní č. 181/2010. Vo vzťahu k vyjadreniu žalovaného v 1/ rade okrem iného uviedol, že nebol záujem odstrániť tento protiprávny stav, ale robilo sa všetko pre porušovanie zákona, stavebník neodstránil čiernu stavbu a odobral mu minimálne 22 m² z dvora. Žalobca uviedol, že v danom prípade bol neustále diskriminovaný s tým, aby sa zabránilo spravodlivosti. Bola tu zneužitá právomoc. V tejto súvislosti dodal: „S poukazaním na dĺžku – dobu spôsobilosti, čo je tiež nezanedbateľná ! (ako spôsob a opakované konania ...!) okolnosť pri posudzovaní výšky nemajetkovej ujmy“. Vo vzťahu

k vyjadreniu žalovaného v 3/ rade uviedol, že bolo jeho povinnosťou zrušiť rozhodnutie a vrátiť vec na nové prejednanie, a to z dôvodu rýchlosti a hospodárnosti, lebo v roku 2014 sa už konalo 4 roky. Žalobca vyslovil názor, že aj voči žalovanému v 3/ rade je žaloba dôvodná. Podľa neho aj žalovaný v 3/ rade nesie zodpovednosť, pričom poprel jeho argumentáciu o nepreukázaní vzniku škody v príčinnej súvislosti s konaním žalovaného v 3/ rade.

6. K vyjadreniam žalobcu zaujal svoje stanovisko žalovaný v 3/ rade v podaní zo dňa 10.08.2020, v ktorom zotrval na predchádzajúcej argumentácii a žalobu navrhol zamietnuť. Rovnako tak učinil vo vyjadrení zo dňa 16.11.2020.

7. Podaním zo dňa 11.08.2020 poskytol svoje vyjadrenie aj žalovaný v 1/ rade, ktorý do konania predložil Zmluvu o zriadení Spoločnej úradovne obcí okresu Bardejov, ktorá zabezpečuje výkon prenesených kompetencií štátu na obce pre účastníkov zmluvy, ku ktorej uviedol, že jednou z činností, ktoré úradovňa plnila, bolo aj zabezpečenie úloh v stavebnom konaní. V ďalšom sa odvolal na skoršie vyjadrenie a opakovane navrhol žalobu zamietnuť. Totožný záver vyslovil žalovaný v 1/ rade aj v podaní zo dňa 20.11.2020.

8. Uznesením č. k. 2C/19/2019-223 zo dňa 30.10.2020, právoplatným dňa 16.11.2020, súd pripustil, aby do konania ako ďalší subjekt na stranu žalovaných pristúpil žalovaný v 4/ rade. Ten sa k žalobe vyjadril v podaní zo dňa 26.11.2020, v ktorom argumentoval tým, že žiaden zo žalovaných nie je pasívne vecne legitimovaným subjektom, ktorým má byť štát – Slovenská republika. F. nebola spôsobená právoplatným rozhodnutím zrušeným pre nezákonnosť, pretože v správnom konaní bolo zrušené len jedno rozhodnutie v riadnom odvolacom konaní a nikdy nenadobudlo právoplatnosť. Rovnako škoda nebola spôsobená nesprávnym úradným postupom. Žalovaný v 4/ rade v tejto súvislosti uviedol, že žalobca ako vlastník susednej nehnuteľnosti podal námietky voči umiestneniu stavby z dôvodu, že tá podľa neho zasahuje do jeho pozemku. Správny orgán konanie prerušil a žalobcu odkázal na súdne konanie. Keďže žalobca nepodal žalobu na súd, správny orgán si spravil úsudok sám a vo veci rozhodol o dodatočnom povolení stavby. Na odvolanie žalobcu Krajský stavebný úrad v Prešove rozhodnutie zrušil a vec vrátil prvostupňovému orgánu na nové konanie. Vzhľadom na to, že žalobca opätovne uplatnil námietku o tom, že oplatenie stavebníčky je posunuté do jeho pozemku, správny orgán konanie prerušil a znova žalobcu odkázal na podanie žaloby na súd. Otázka určenia priebehu hranice a otázka vlastníckeho práva svojou dôležitosťou presahuje stavebné konanie, a preto jediným možným riešením v danej veci bolo konanie prerušiť a žalobcu odkázať na súd. Podľa žalovaného v 4/ rade žalobca nepreukázal vznik škody, ani nemajetkovej ujmy a tiež nepreukázal príčinnú súvislosť medzi nezákonným postupom (rozhodnutím) a vznikom škody. Na totožnú argumentáciu odkázal žalovaný v 4/ rade aj vo vyjadrení zo dňa 26.02.2021.

9. K vyjadreniu žalovaného v 4/ rade sa vyjadril žalobca v podaní zo dňa 28.02.2021, doručenom súdu dňa 04.03.2021. Žalobca v súvislosti s argumentom o nezákonnom rozhodnutí poukázal na rozhodnutie stavebného úradu číslo 181/2010 zo dňa 28.03.2010, ktoré bolo zrušené Krajským stavebným úradom v Prešove, a to rozhodnutím číslo 2011-443/1736/SP-BJ zo dňa 21.06.2011. V súvislosti s nesprávnym úradným postupom argumentoval aj tým, že stavebníčka nepredložila do konania úradne overený geometrický plán a nepreukázala vlastníctvo k pozemku, na ktorom postavila plot. Podľa žalobcu stavebníčka postavila plot na jeho pozemku a spôsobila mu škodu. Žalobca vyslovil názor, že preukázal dôvodnosť žaloby, ako aj nesprávny úradný postup. Podľa neho mal stavebný úrad nariadiť odstránenie stavby. Tento stav sa podľa neho dlho ťahá a aj napriek enormnej snahe nedocielil nápravu. Všetci žalovaní nesú na uvedenom stave zodpovednosť, a preto vyplatenie nemajetkovej ujmy bude preňho dostatočným zadosťučinením.

10. Vo vyjadrení zo dňa 08.07.2021 žalovaný v 4/ rade reagoval na tvrdenia žalobcu. Zotrval na doterajšej argumentácii a dodal, že žalobca nesplnil podmienky zákona č. 514/2003 Z. z. Tiež uviedol, že povinnosť stavebného úradu odkázať účastníkov na súd je ustanovená v § 137 ods. 2 zákona č. 50/1976 Zb. Dodal, že žalobca nepreukázal príčinnú súvislosť a nezdôvodnil výšku požadovaného nároku.

11. Súd vo veci nariadil pojednávanie, ktoré sa uskutočnilo dňa 23.09.2021. Na tomto pojednávaní súd pripustil zmenu žaloby vo vzťahu k žalovanému v 4/ rade, voči ktorému si žalobca uplatnil nárok na zaplatenie sumy 10.000,00 Eur titulom nemajetkovej ujmy.

12. Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s obsahom žaloby, jej prílohami, a to rozhodnutiami a písomnosťami správnych orgánov na úseku stavebného konania, podaniami žalobcu adresovanými správnym orgánom, geometrickým plánom č. 37117769-23/2013 zo dňa 18.09.2013, technickou správou zo dňa 18.09.2013, písomnými vyjadreniami strán sporu a nimi predloženými listinnými dôkazmi, medzi inými odpoveďou žalovaného v 4/ rade zo dňa 08.04.2019 na žiadosť žalobcu o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody, zmluvou o zriadení spoločnej úradovne obcí okresu Bardejov zo dňa 13.01.2003, spisovou dokumentáciou žalovaného v 3/ rade a jeho právneho predchodcu týkajúcou sa danej veci, (číslo: OU-PO-OVBP2-218/045675, OU-PO-OVBP2-2019/022094, OU-PO-OVBP2-2014/00598, KSU-2011-443), prednesmi strán sporu na pojednávaní, ako aj ďalšími listinnými dôkazmi, ktoré sú súčasťou spisu.

13. Na pojednávaní žalobca uviedol, že žalovaný je Kostelník, lebo on mu odobral z jeho fundušu. Zotrvál na podanej žalobe v presvedčení, že došlo k nesprávnemu úradnému postupu. Žalobu považoval za dôvodnú. Škodu videl v tom, že mu vzali 1m na šírku a 25 metrov na dĺžku z jeho pozemku. Na výzvu súdu na späťvzatie žaloby podľa § 138 Civilného sporového poriadku, ako aj na poučenie o možnosti poskytnutia právnej pomoci, nereagoval. Dodal, že sa obrátil na všetky možné orgány, ale všetci ho odháňajú. Vyslovil názor, že nie je možné, aby sa z jeho žaloby nedalo vyjsť, pretože všetko podstatné tam uviedol. F. mu vznikla, pretože mu posunuli do jeho pozemku meter. Uviedol, že zástupca žalovaného v 1. rade je vo vzdialenejšom príbuzenskom pomere k stavebníčke. Uviedol, že sa cíti byť poškodený a traumatizovaný už 11 rokov. Zodpovednosť za ním tvrdenú škodu nesie žalovaný v 1/ rade, žalovaný v 2/ rade a žalovaný v 4/ rade. Požiadal, nech kataster overí geometrické plány, žalovaní by mali dokázať, že plot je postavený na jeho pozemku, ale zatiaľ to nedokázali. Uviedol, že nemajetková ujma je preukázaná, pretože mu odobrali z pozemku a ohovárajú ho, že sa súdi. Žiadal žalobe vyhovieť v celom rozsahu.

14. Zástupca žalovaného v 1. rade na pojednávaní uviedol, že z ich strany nedošlo k žiadnemu nesprávnemu úradnému postupu, nebola preukázaná žiadna škoda. Vo všetkom zotrval na predchádzajúcich písomných vyjadreniach. K vyjadreniu žalobcu uviedol, že z ich strany nedošlo k žiadnemu odňatiu pozemkov, nebolo vydané žiadne rozhodnutie, ktorým by bolo rozhodnuté o odňatí pozemku žalobcu. Podstata problému spočíva v tom, že bol spochybnený priebeh hranice medzi susednými pozemkami, pričom obe strany boli vyzvané, aby túto záležitosť riešili na kompetentnom orgáne, aby sa obrátili na súd. Ak by súd rozhodol, že plot je postavený na pozemku patriacom žalobcovi, došlo by k odstráneniu tohto oplotenia. Navrhol, aby súd žalobu zamietol. Náhradu trov konania nežiadal.

15. Zástupkyňa žalovaného v 3. rade uviedla, že žalobu žalobcu považujú za nedôvodnú. Podľa jej názoru neboli splnené podmienky, ktorých splnenie sa vyžaduje pre úspešnosť žaloby v zmysle zákona č. 514/2003 Z. z. Dodala, že nedošlo k zrušeniu žiadneho právoplatného rozhodnutia. Nárok žalobcu považovala voči nim za neopodstatnený a nedôvodný aj s poukazom na to, že žalobca si u žalovaného v 4/ rade uplatnil nárok len voči žalovaným v 1/ a 2/ rade. Žalobu považovala za predčasnú, pretože konanie o dodatočnom povolení stavby je prerušené, pričom toto konanie môže dopadnúť aj v prospech žalobcu. Stavebný úrad nie je kompetentný vytvoriť si vlastný úsudok o priebehu hranice. Navrhla žalobu zamietnuť a priznať nárok na náhradu trov konania.

16. Zástupkyňa žalovaného v 4. rade uviedla, že súhlasia s vyjadrením žalovaného v 3. rade. Žalobu považujú za nedôvodnú, pretože nespĺňa predpoklady tak, ako ich definuje zákon č. 514/2003 Z. z. Nebol preukázaný žiaden nesprávny úradný postup ani príčinná súvislosť medzi týmto postupom a škodou. Rovnako nedošlo k zrušeniu žiadneho právoplatného rozhodnutia. Dodala, že stavebný úrad nemá kompetenciu určovať kto je vlastníkom ktorého pozemku, a preto stavebný úrad postupoval správne, ak účastníkov konania odkázal na súd. Navrhla žalobu zamietnuť a priznať nárok na náhradu trov konania.

17. Z rozhodnutia žalovaného v 1/ rade - Obce Hažlín, Stavebný úrad Hažlín, číslo 181/2010 Fá 357/04 zo dňa 28.03.2010 súd zistil, že stavebníčka C. A. ako žiadateľ požiadala dňa 30.08.2010 o vydanie dodatočného stavebného povolenia na stavbu „časť oplotenia, betónovej podmurvky a oporného múru“, na základe čoho stavebný úrad vydal dodatočné povolenie na žiadanú stavbu na parcele KN č. XXXX/X E. XXXX/X v kat. území D.. Z rozhodnutia tiež vyplýva, že v konaní vzniesol námietku žalobca, ktorý uviedol, že stavebníčka si svojvoľne prisvojila jeho časť majetku, starý plot zbúrala a postavila nový plot, čím upravila priebeh hranice. Stavebný úrad preto vyzval stavebníčku na predloženie vytyčovacieho náčrtu hranice medzi pozemkami KN XXXX/X, XXXX/X, XXXX/X. Na žiadosť stavebníčky bol vyhotovený

vytyčovací náčrt vypracovaný geodetom A. G. – „GEO – PRAC“. Stavebný úrad odkázal žalobcu na súdne konanie, na čo mu stanovil lehotu 3 mesiacov, čo žalobca nesplnil, a preto si o veci urobil úsudok sám a rozhodol.

18. Z rozhodnutia právneho predchodcu žalovaného v 3/ rade - Krajského stavebného úradu v Prešove číslo 2011-443/1736/SP-BJ zo dňa 21.06.2011 súd zistil, že ním bolo zrušené rozhodnutie Obce Hažlín číslo 181/2010 FÁ 357/04 zo dňa 28.03.2010 a vec bola vrátená správneho orgánu na nové prejednanie a rozhodnutie. Odvolací orgán konštatoval, že nie je zrejmé, z akého dôvodu si správny orgán spravil o občianskoprávnej námietke žalobcu úsudok sám a o veci rozhodol na základe vytyčovacieho náčrtu vypracovaného geodetom A. G. – „GEO – PRAC“, Českej Lípy 7, Bardejov, zo dňa 22.09.2010, ktorý Správa katastra Bardejov úradne neoverila. Upozornil prvostupňový správny orgán na § 88a ods. 3 stavebného zákona, že v okolnostiach takýchto prípadov sa konanie preruší (§ 137) až do právoplatného rozhodnutia súdu vo veci.

19. Rozhodnutím žalovaného v 1/ rade Obce Hažlín Číslo: 181/2010 FÁ 357 - 07 zo dňa 11.10.2013 bol žalobca vo veci občianskoprávnej námietky - postavená časť oplotenia „A“, betónová podmurovka časť „B“ a časť „D“ + oplotenie z tvárnic PREMAC časť „C“, keďže trval na tom, že oplotenie netvorí priebeh hranice, odkázaný na súd a konanie bolo prerušené s tým, že pokiaľ nebude v lehote do 30 dní od doručenia rozhodnutia predložený stavebnému úradu dôkaz o podaní žaloby na súd, stavebný úrad bude podľa § 137 ods.3 stavebného zákona v konaní pokračovať, urobí si úsudok o námietke sám a rozhodne o veci.

20. Rozhodnutím žalovaného v 1/ rade - Obce Hažlín číslo 181/2010 FÁ 357-08 zo dňa 15.01.2014 bol žalobca odkázaný na súd „vo veci občianskoprávnej námietky – postavená časť oplotenia „A“, betónová podmurovka časť „B“ a časť „D“ + oplotenie z tvárnic PREMAC časť „C“, kde trvá na tom, že oplotenie netvorí priebeh hranice, čím došlo k posunutiu plotu do jeho pozemku, o ktorej prináleží rozhodnúť súdu“. Zároveň konanie prerušil až do právoplatného rozhodnutia súdu vo veci.

21. Voči rozhodnutiu žalovaného v 1/ rade č. 181/2010 FÁ 357-08 zo dňa 15.1.2014 podal žalobca odvolanie. Na odvolanie reagoval žalovaný v 3/ rade oznámením OU-PO-OVBP2-2014/598/2311/ŠSS-Ka z 24.02.2014, v ktorom s poukazom na § 29 ods. 3 správneho poriadku konštatoval, že proti rozhodnutiu o prerušení konania sa nemožno odvolať. Zároveň dodal, že v danom prípade nemožno na preskúmanie procesného rozhodnutia aplikovať ustanovenia správneho poriadku o preskúmaní rozhodnutia mimo odvolacieho konania podľa § 65 správneho poriadku. Na základe toho podnet žalobcu odložil.

22. Listom 05987/2019/SV/29232 zo dňa 08.04.2019 žalovaný v 4/ rade poskytol žalobcovi odpoveď na jeho žiadosť o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody, v ktorej sa domáhal zrušenia rozhodnutia stavebného úradu obce Hažlín č. 181/2010 FÁ 357-08 zo dňa 15.01.2014, vydania rozhodnutia o nariadení odstránenia stavby, tiež žiadal zaviazat' stavebný úrad obce Hažlín k povinnosti vydať mu fotokópiu geometrického plánu č. 37117769-23/2013 zo dňa 18.09.2013 a kópiu vytyčovacieho náčrtu č. 37117769-41/2010 zo dňa 22.09.2010. V tejto súvislosti sa domáhal náhrady nemajetkovej ujmy v sume 7 000 eur od spoločného stavebného úradu obce Sveržov so sídlom Sveržov 29,086 02 Gaboltov a náhrady nemajetkovej ujmy v sume 4 000 eur od stavebného úradu obce Hažlín. Žalovaný v 4/ rade v označenom liste tiež uviedol, že podstata žalobcovho problému o tom, že stavebníčka umiestnila plot na jeho pozemku a spochybnenie zamerania hraníc dotknutých pozemkov, má v zmysle ust. § 137 ods. 1 stavebného zákona jednoznačne občianskoprávny charakter. Ak teda stavebný úrad podľa ust. § 137 ods. 2 stavebného zákona odkázal žalobcu na súd v súlade so zákonom a procesným rozhodnutím č. 181/2010 FÁ 357-08 zo dňa 15.01.2014 podľa ust. § 29 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom poriadku (správny poriadok) v znení neskorších predpisov, konanie v predmetnej veci prerušil, nemožno v uvedenom postupe identifikovať nesprávny úradný postup. Žalovaný v 4/ rade dodal, že Správny poriadok umožňuje, aby správny orgán prerušil konanie vždy, keď sa v konaní vyskytne prekážka v dôsledku ktorej určitý čas nemožno v konaní pokračovať; v danom prípade sa jednalo o prerušenie konania v dôsledku doriešenia predbežnej otázky vo veci presného určenia priebehu hraníc dotknutých pozemkov. Žalovaný v 4/ rade tiež konštatoval, že namietané oznámenie okresného úradu č. OU-PO-OVBP2-2014/598/2311/ŠSS-Ka zo dňa 24.02.2014, ktorým bolo žalobcovi oznámené, že proti procesnému rozhodnutiu o prerušení konania sa podľa ust. § 29 ods. 3 správneho poriadku nemožno odvolať a preskúmanie procesného rozhodnutia mimo odvolania neumožňuje zákon, bolo vydané

plne v súlade so zákonom. Žalovaný v 4/ rade vyslovil názor, že nemajetková ujma je ujmom v osobnej sfére poškodeného a náprava nesleduje cieľ poskytnúť poškodenému peňažné zadosťučinenie, ale predstavuje skôr určité spravodlivé zmiernenie následkov vzniknutej ujmy. Dodal, že žalobca nijakým spôsobom nepreukázal, akým spôsobom utrpela jeho česť, vážnosť, povesť, doterajší súkromný a pracovný život, rodinné vzťahy, spoločenské postavenie a podobne. Okrem, toho žalovaný v 4/ rade dal žalobcovi do pozornosti, že výšku nemajetkovej ujmy v žiadosti určil bez toho, aby k uplatňovanému nároku doložil doklady, ktorými by mohol existenciu nemajetkovej ujmy hodnoverne preukázať. Na základe toho žalovaný v 4/ rade v závere konštatoval, že žiadosť žalobcu neobsahuje skutočnosť, na základe ktorých by bolo možné konštatovať, že boli splnené základné podmienky pre uplatnenie nároku na náhradu škody, a preto nárok žalobcu v zmysle zákona č. 514/2003 Z. z. neuznal.

23. Žalovaný v 4/ rade listom číslo 05987/2019/SV/39656 zo dňa 28.05.2019 reagoval na doplnenie žiadosti žalobcu o prerokovanie nároku na náhradu škody v súvislosti s nesprávnym úradným postupom stavebného úradu obce Hažlín pri vydaní rozhodnutia stavebného úradu č. 181/2010 FÁ 357-08 zo dňa 15.01.2014, ako aj postupom spoločného stavebného úradu obce Sveržov. Žalovaný v 4/ rade v liste konštatoval, že nárok na náhradu škody uplatnený žalobcom žiadosťou doručenou dňa 02.11.2018 predbežne prerokoval, pričom ho upozornil, že o výsledku predbežného prerokovania bol informovaný listom č. 05987/2019/SV/29232 zo dňa 08.04.2019. V citovanom liste žalovaný v 4/ rade zrozumiteľne a jasne uviedol dôvody, pre ktoré nemohol nárok žalobcu na náhradu škody uspokojiť. Žalovaný v 4/ rade poukázal na to, že neboli splnené základné podmienky pre uplatnenie nároku na náhradu škody podľa zákona č. 514/2003 Z. z.

24. Zo Zmluvy o zriadení spoločnej úradovne obcí okresu Bardejov zo dňa 13.01.2003 súd zistil, že obce okresu Bardejov, medzi nimi aj obec Hažlín, na základe § 20a zákona č. 369/1990 Zb. o obecnom zriadení (ďalej len „zákon č. 369/1990 Zb.“) a zákona č. 416/2001 Z. z. o prechode niektorých pôsobností z orgánov štátnej správy na obce a vyššie územné celky (ďalej len „zákon č. 416/2001 Z. z.“), uzavreli túto zmluvu. Všetky zmluvné strany po vzájomnej dohode dospeli k záveru, že zriadenie spoločnej úradovne obcí na zabezpečenie výkonu štátnej správy je racionálnym a efektívnym riešením pre podpísané zmluvné strany. Podľa čl. I tejto zmluvy predmetom bola dohoda o zriadení spoločnej úradovne zúčastnených zmluvných strán. Spoločná úradovňa obcí zabezpečuje výkon prenesených a originálnych úloh štátnej správy na obce pre účastníkov tejto zmluvy. Zoznam činností, ktoré Spoločná úradovňa obcí vykonáva pre jednotlivé obce, tvorí príloha č.1 tejto zmluvy. V prípade žalovaného v 1/ rade išlo aj o činnosť v súlade so stavebným zákonom.

25. Podľa § 3 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov (ďalej len „zákon č. 514/2003 Z. z.“), Štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti toho zákona, pri výkone verejnej moci a) nezákonným rozhodnutím, b) nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody, c) rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, alebo d) nesprávnym úradným postupom.

26. Podľa § 4 ods. 1 písm. d) zákona č. 514/2003 Z. z., Vo veci náhrady škody, ktorá bola spôsobená orgánom verejnej moci podľa § 3 ods. 1, koná v mene štátu ministerstvo alebo iný ústredný orgán štátnej správy, ak škoda vznikla pri výkone verejnej moci v oblasti štátnej správy, ktorá patrí do pôsobnosti tohto ministerstva alebo tohto ústredného orgánu štátnej správy a aj keď ide o škodu, ktorá vznikla pri výkone štátnej správy, ktorá bola prenesená na územnú samosprávu podľa osobitného predpisu,

27. Podľa § 6 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z., Ak tento zákon neustanovuje inak, právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím možno uplatniť iba vtedy, ak právoplatné rozhodnutie, ktorým bola škoda spôsobená, bolo zrušené alebo zmenené pre nezákonnosť príslušným orgánom. Súd, ktorý rozhoduje o náhrade škody, je viazaný rozhodnutím tohto orgánu.

28. Podľa § 9 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z., Štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prietahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb; za nesprávny úradný postup sa nepovažuje postup alebo výsledok postupu Národnej rady Slovenskej republiky pri výkone jej pôsobnosti podľa čl.86

písm. a) a d) Ústavy Slovenskej republiky a postup alebo výsledok postupu vlády Slovenskej republiky pri výkone jej pôsobnosti podľa čl. 119 písm. b) Ústavy Slovenskej republiky.

29. Podľa § 15 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z., Nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody, rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, ako aj nárok na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom je potrebné vopred predbežne prerokovať na základe písomnej žiadosti poškodeného o predbežné prerokovanie nároku (ďalej len „žiadosť“) s príslušným orgánom podľa § 4 a 11.

30. Podľa § 16 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z., Zo žiadosti musí byť zrejmé, kto náhradu škody žiada, ktorej veci sa týka, titul, z ktorého sa nároku na náhradu škody domáha, akým spôsobom škoda vznikla a čoho sa poškodený domáha. V žiadosti a pri uplatnení nároku na náhradu škody na súde je poškodený povinný uviesť požadovanú výšku náhrady škody a označiť orgán verejnej moci, ktorý mu škodu spôsobil.

31. Podľa § 17 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z., Uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk, ak osobitný predpis neustanovuje inak.

32. Podľa § 17 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z. z., V prípade, ak iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom, uhrádza sa aj nemajetková ujma v peniazoch, ak nie je možné uspokojiť ju inak.

33. Podľa § 17 ods. 3 zákona č. 514/2003 Z. z., Výška nemajetkovej ujmy v peniazoch podľa odseku 2 sa určuje s prihliadnutím najmä na a) osobu poškodeného, jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije a pracuje, b) závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k nej došlo, c) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v súkromnom živote, d) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v spoločenskom uplatnení.

34. Podľa § 61 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), Procesnú subjektivitu má ten, kto má spôsobilosť na práva a povinnosti; inak len ten, komu ju zákon priznáva.

35. Podľa § 62 CSP, Ak strana nemá procesnú subjektivitu, súd konanie zastaví.

36. Podľa § 161 ods. 1 a 2 CSP, Ak tento zákon neustanovuje inak, súd kedykoľvek počas konania prihliada na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať a rozhodnúť (ďalej len „procesné podmienky“). Ak ide o nedostatok procesnej podmienky, ktorý nemožno odstrániť, súd konanie zastaví.

37. Podľa § 1 ods. 1 zákona č. 369/1990 Zb., Obec je samostatný územný samosprávny a správny celok Slovenskej republiky; združuje osoby, ktoré majú na jej území trvalý pobyt. Obec je právnickou osobou, ktorá za podmienok ustanovených zákonom samostatne hospodári s vlastným majetkom a s vlastnými príjmami.

38. Podľa § 20a ods. 1 zákona č. 369/1990 Zb., Zmluva uzavretá na účel uskutočnenia konkrétnej úlohy alebo činnosti sa uzatvára na určitý čas alebo na neurčitý čas. Jej predmetom nemôže byť vznik právnickej osoby. Zmluva musí mať písomnú formu, inak je neplatná.

39. Podľa § 20a ods. 1 zákona č. 369/1990 Zb., Ak je predmetom zmluvy zriadenie spoločného obecného úradu, zmluva musí obsahovať a) určenie sídla spoločného obecného úradu; ak spoločný obecný úrad zabezpečuje prenesený výkon štátnej správy pre obec, ktorá ho uskutočňuje podľa osobitného predpisu aj pre iné obce, je jeho sídlom táto obec, b) spôsob financovania jeho nákladov a jeho organizáciu, c) určenie starostu, ktorý bude štatutárnym orgánom v majetkovoprávných veciach týkajúcich sa spoločného obecného úradu a v pracovnoprávných veciach týkajúcich sa zamestnancov v spoločnom obecnom úrade.

40. Podľa § 2 písm. e) zákona č. 416/2001 Z. z., Na obce prechádzajú pôsobnosti na úseku územného plánovania a stavebného poriadku pôsobnosť stavebného úradu.

41. Podľa § 117 ods. 1 a 2 zákona č. 50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku (stavebný zákon), Stavebným úradom je obec. Pôsobnosť stavebného úradu je preneseným výkonom štátnej správy. Obec, ktorá je sídlom spoločného obecného úradu, oznámi krajskému stavebnému úradu jeho zriadenie, ako aj zoznam obcí, pre ktoré spoločný obecný úrad plní úlohy na úseku územného konania a stavebného poriadku; ministerstvo zverejňuje zoznam prostredníctvom siete internetu.

42. Podľa § 1 ods. 1 zákona č. 608/2003 Z. z. o štátnej správe pre územné plánovanie, stavebný poriadok a bývanie a o zmene a doplnení zákona č. 50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku (stavebný zákon) v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 608/2003 Z. z.“), Štátnu správu na úsekoch územného plánovania, stavebného poriadku a bývania vykonávajú: a) Ministerstvo dopravy, výstavby a regionálneho rozvoja Slovenskej republiky (ďalej len „ministerstvo“), b) obvodný úrad v sídle kraja, c) obec v rozsahu ustanovenom osobitnými predpismi d) Slovenská stavebná inšpekcia v rozsahu ustanovenom osobitným predpisom.

43. Žalobca sa podanou žalobou domáhal náhrady nemajetkovej ujmy, a to v súvislosti s nesprávnym úradným postupom a nezákonným rozhodnutím, ktoré prijali orgány na úseku stavebného konania. Žalobca uplatnil svoj nárok v zmysle zákona č. 514/2003 Z. z. Ako žalovaných označil: 1/ Stavebný úrad obce Hažlín, Hlavná 200, 086 14 Hažlín, 2/ Spoločný stavebný úrad obcí okresu Bardejov so sídlom Sveržov 29, 086 02 Gaboltov, pracovisko Bardejov, Dlhý rad 16, 085 01 Bardejov, 3/ Okresný úrad Prešov, odbor výstavby a bytovej politiky, Námestie mieru 3, 080 01 Prešov, 4/ Ministerstvo dopravy a výstavby Slovenskej republiky, Námestie slobody 6, 810 05 Bratislava.

44. Súd poukazuje na to, že subjektom zodpovednostného vzťahu, ktorý vzniká na základe spôsobenia škody nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom, je povinný subjekt, štát – Slovenská republika. Štát ako zodpovednostný subjekt nezodpovedá za seba, ale za subjekt, ktorý škodu spôsobil. Pretože štát zodpovedá za tieto orgány, oni samé nie sú subjektmi zodpovednostného vzťahu.

45. Pod vecnou legitimáciou, či už aktívnou alebo pasívnou sa vo všeobecnosti v civilnom sporovom konaní rozumie oprávnenie alebo povinnosť strany sporu vyplývajúce z hmotného práva. Vecnú legitimáciu má tá strana sporu, ktorej svedčí stav z hmotného práva, teda kto je nositeľom subjektívneho práva (aktívna vecná legitimácia) alebo nositeľom subjektívnej povinnosti vyplývajúcej z hmotného práva (pasívna vecná legitimácia), o ktorých sa v konaní rozhoduje.

46. Vychádzajúc z uvedeného a s poukazom na § 3 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. súd dospel k záveru, že žalovaný v 1/ rade a žalovaný v 3/ rade ako orgány vykonávajúce štátnu správu na úsekoch územného plánovania, stavebného poriadku a bývania, nie sú v danej veci pasívne vecne legitimovaní, pretože nie sú nositeľmi subjektívnej povinnosti. Táto podľa § 3 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. jednoznačne svedčí štátu - Slovenskej republike, za ktorú v okolnostiach daného prípadu podľa § 4 ods. 1 písm. d) zákona č. 514/2003 Z. z., koná žalovaný v 4/ rade. Z tohto dôvodu súd žalobu voči žalovaným v 1/ a 3/ rade pre nedostatok pasívnej vecnej legitimácie zamietol.

47. Pokiaľ ide o žalovaného v 2/ rade, z citovaných zákonných ustanovení, predovšetkým z § 1 ods. 1 zákona č. 608/2003 Z. z. jednoznačne vyplýva, že žalovaný v 2/ rade nedisponuje samostatnou procesnou subjektivitou. Ide o spoločnú úradovňu obcí okresu Bardejov, ktorá vznikla na základe zmluvy uzavretej medzi účastníkmi zmluvy zo dňa 13.01.2003, pričom jedným z účastníkov tohto zmluvného vzťahu bola aj obec Hažlín. Súd v tejto súvislosti poukazuje na § 20a ods. 1 zákona č. 369/1900 Zb., podľa ktorého predmetom zmluvy nemôže byť vznik právnickej osoby. Vzhľadom na to, že v danom prípade ide o neodstrániteľný nedostatok podmienky konania, súd konanie o nároku žalobcu voči žalovanému v 2/ rade, ktorý nedisponuje samostatnou procesnou subjektivitou, podľa § 161 ods. 2 CSP s poukazom na § 61 CSP a § 62 CSP, zastavil.

48. Súd konštatuje, že pasívna vecná legitimácia svedčí v danom prípade len štátu, za ktorý koná žalovaný v 4/ rade. Aj keď žalobca nesprávne označil zodpovednostný subjekt tým, že explicitne neuviedol, že žaloba smeruje voči štátu, v mene ktorého koná žalovaný v 4/ rade, bolo súdu mimo rozumných pochybností jednoznačne zjavné, že žaloba smeruje práve voči tomuto subjektu.

49. Podstatou problému žalobcu, s ktorým sa v súvislosti s nárokom na náhradu škody obrátil v zmysle zákona č. 514/2003 Z. z. na žalovaného v 4/ rade, spočíval v tom, že žalobca prejavoval nespokojnosť so stavom svojej veci. Namietal postup orgánov konajúcich na úseku stavebného poriadku, a to v súvislosti s postavením oplotenia svojej susedy, ktorá mu podľa jeho vyjadrení zasiahla do jeho pozemku. Žalobca žiadala, aby bolo nariadené odstránenie stavby. Je nepochybné, že žalovaný v 4/ rade nárok žalobcu riadne prejednal a o výsledku ho informoval listami zo dňa 08.04.2019 a 28.05.2019. Žalovaný v 4/ dostatočne žalobcovi ozrejmil, že postup, ktorý správne orgány, ako aj žalovaný v 1/ rade zvolil, je súladný so zákonom. Žalovaný v 1/ rade na základe námietky žalobcu, ktorý namietal zasiahnutie oplotenia susedy do jeho pozemku, konanie prerušil a odkázal ho s predmetom námietky na súd. Totiž išlo o posúdenie právnej otázky dotýkajúcej sa vlastníckych práv žalobcu a stavebníčky, o ktorých je povolaný rozhodnúť jedine súd. Preto žalovaný v 4/ rade uzavrel, že nemôže ísť o nesprávny úradný postup. Tiež uviedol, že v danej veci sa nejedná ani o právoplatné rozhodnutie, ktoré by bolo zrušené, keďže rozhodnutie žalovaného č. 181/2010 FÁ 357/04 zo dňa 28.03.2010 bolo zrušené v rámci riadneho odvolacieho konania. Žalovaný konštatoval nesplnenie predpokladov pre úspešnosť uplatnenia nároku na náhradu škody podľa zákona č. 514/2003 Z.z.

50. Vykonaným dokazovaním mal súd dostatočne preukázané, že žalobca v spore nepreukázal vznik škody. Ak žalobca tvrdil, že táto mu mala vzniknúť tým, že bolo zasiahnuté do jeho vlastníctva postavením oplotenia susedou, takáto škoda nie je v príčinnej súvislosti s postupom orgánov na úseku stavebného poriadku. Totiž ani jeden z orgánov nerozhodol o odňatí pozemku žalobcu alebo o povolení tretej osobe postaviť oplotenie na pozemku žalobcu. Konanie je prerušené a žalobca bol v tejto otázke, komu patrí sporná časť pozemku, odkázaný na súd. Súd mal tiež preukázané, že žalobca nezdôvodnil výšku škody, ktorú nazýva nemajetkovou ujmom. Súčasne neunesol dôkazné bremeno a bremeno tvrdenia pokiaľ ide o zásah do jeho osobnostných práv. Pritom v súlade s § 17 ods. 3 zákona č. 514/2003 Z. z., sa výška nemajetkovej ujmy v peniazoch určuje s prihliadnutím najmä na osobu poškodeného, jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije a pracuje, závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k nej došlo, závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v súkromnom živote, závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v spoločenskom uplatnení. Žiaden z požadovaných predpokladov žalobca netvrdil a nepreukázal. Žalobca na pojednávaní uviedol, že ho ohovárajú, že sa súdi, avšak žiaden dôkaz o tom nepredložil a žiadne dokazovanie v tomto smere nenavrhol. Žalobca tiež uviedol, že konanie trvá dlho. Tu súd pripomína, že stavebné konanie je rozhodnutím žalovaného v 1/ rade zo dňa 15.01.2014 prerušené z dôvodu, aby žalobca uplatnil žalobu na súde. Pritom aj žalovaný v 1/ rade na pojednávaní uviedol, že ak by súd rozhodol, že oplotenie stavebníčky sa nachádza na pozemku žalobcu, rozhodlo by sa o odstránení stavby. Právoplatné rozhodnutie súdu v danom prípade však žalobca nepreukázal. Rovnako žalobca nepreukázal rozsah (výšku) uplatneného nároku.

51. Účastník má jednak povinnosť tvrdenia, jednak dôkaznú povinnosť. Následky spojené s ich nesplnením v podobe vecne nepriaznivého rozhodnutia nesie ten účastník konania, ktorý tieto povinnosti nesplnil. Medzi povinnosťou tvrdenia a povinnosťou označiť dôkazy na preukázanie tvrdení je vzájomná väzba. Pokiaľ účastník konania nesplní povinnosť tvrdenia, nemôže splniť ani povinnosť označiť na svoje tvrdenia dôkazy. Dôkazným bremenom sa rozumie procesná zodpovednosť účastníka konania za to, že v konaní neboli preukázané jeho tvrdenia, a že z toho dôvodu muselo byť rozhodnuté o veci samej v jeho neprospech. Zmyslom dôkazného bremena je umožniť súdu rozhodnúť o veci samej aj v takých prípadoch, kedy neboli preukázané určité skutočnosti významné podľa hmotného práva pre rozhodnutie o veci (či už z dôvodu nečinnosti účastníka, ktorý nesplnil povinnosť označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení alebo preto, že takáto skutočnosť nemohla byť preukázaná vôbec) [napr. rozhodnutie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 3Co/58/2020 zo dňa 26.01.2021].

52. Keďže žalobca v konaní dostatočne netvrdil a nepreukázal zodpovednosť žalovaného v 4/ rade za ním tvrdené zásah, nepreukázal základné predpoklady pre úspešnosť tohto druhu žaloby a nepreukázal ani výšku požadovaného nároku, súd žalobu v tejto časti ako nedôvodnú zamietol.

53. Pri náhrade trov konania, pokiaľ ide o žalovaného v 1/ rade, súd aplikoval § 255 ods. 1 CSP, podľa ktorého súd prizná náhradu trov konania strane podľa pomeru jej úspechu vo veci. Avšak vzhľadom na to, že žalovaný v 1/ rade si voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania neuplatnil, súd mu ako úspešnej strane tento nárok nepriznal. Vo vzťahu k žalovaným v 3/ a 4/ rade súd vzhľadom na ich celkový úspech v spore aplikoval § 255 ods. 1 CSP a priznal im voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. V zastavujúcej časti konania súd o trovách konania rozhodol podľa § 256 ods. 1 CSP, podľa

ktorého ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane. Za daných okolností mal súd za to, že zastavenie konania v tejto časti zavinil žalobca, a preto žalovaný v 2/ rade by mal voči nemu nárok na náhradu trov konania. Vzhľadom na to, že tento nedisponuje procesnou subjektivitou, čo znamená, že neexistuje subjekt, ktorému by súd mohol priznať tento nárok, rozhodol tak, že stranám náhradu trov konania v tejto časti nepriznal.

54. O výške náhrady trov konania rozhodne súd po právoplatnosti tohto rozhodnutia samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník v súlade s § 262 ods. 2 CSP.

55. Súd v danej veci nezistil žiadne okolnosti, ktoré by v otázke náhrady trov konania odôvodňovali potrebu aplikácie § 257 CSP. Súd v tejto súvislosti vychádzal z obsahu spisu, z ktorého nezistil, aby situácia žalobcu spĺňala kvalifikované predpoklady pre použitie tohto zákonného ustanovenia.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku môže podať odvolanie strana, v ktorej neprospech bol rozsudok vydaný (§ 359 C.s.p.). Odvolanie sa podáva v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na Okresnom súde Bardejov. Odvolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v uvedenej lehote podané na príslušnom odvolacom súde (§ 362 ods. 1, 2 C.s.p.).

V odvolaní popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 C.s.p.) je treba uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 C.s.p.).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že a) neboli splnené procesné podmienky, b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 C.s.p.).

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 C.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 C.s.p.). Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 C.s.p.). Odvolanie len proti odôvodneniu rozsudku nie je prípustné (§ 358 C.s.p.).

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak a) sa týkajú procesných podmienok, b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu, c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie (§ 366 C.s.p.).

Ak podá ten, kto je na to oprávnený, včas odvolanie, nenadobúda rozhodnutie právoplatnosť, dokiaľ o odvolaní právoplatne nerozhodne odvolací súd. Ak sa rozhodlo o niekoľkých právach so samostatným skutkovým základom alebo ak sa rozhodnutie týka niekoľkých subjektov a ide o samostatné spoločenstvo podľa § 76 a odvolanie sa výslovne vzťahuje len na niektoré práva alebo na niektoré subjekty, nie je právoplatnosť výroku, ktorý nie je napadnutý, odvolaním dotknutá. To neplatí, ak od rozhodnutia o napadnutom výroku závisí výrok, ktorý odvolaním nebol výslovne dotknutý, alebo ak určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu. Právoplatnosť

ostatných výrokov nie je dotknutá ani vtedy, ak odvolanie smeruje len proti výroku o trovách konania, o príslušenstve pohľadávky, o jej splatnosti alebo o predbežnej vykonateľnosti (§ 367 C.s.p.).

Dokiaľ o odvolaní nebolo rozhodnuté, možno ho vziať späť. Ak odvolateľ vzal odvolanie späť, nemôže ho podať znova. Ak odvolateľ vezme odvolanie späť, právoplatnosť napadnutého rozhodnutia nastane, ako keby k podaniu odvolania nedošlo. Lehoty, ktoré majú plynúť od právoplatnosti napadnutého rozhodnutia, plynú v takom prípade od právoplatnosti uznesenia o zastavení odvolacieho konania. Ak sa odvolanie, o ktorom nebolo rozhodnuté, vzalo späť, odvolací súd odvolacie konanie zastaví. Ak sa odvolanie vzalo späť sčasti, použijú sa ustanovenia predchádzajúcich odsekov primerane (§ 369 C.s.p.).

Ak je žaloba vzatá späť po rozhodnutí súdu prvej inštancie, ale skôr, ako rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť, odvolací súd rozhodne o pripustení späťvzatia. Súd späťvzatie žaloby nepripustí, ak s tým protistrana z vážnych dôvodov nesúhlasí. Ak späťvzatie žaloby pripustí, odvolací súd zruší rozhodnutie súdu prvej inštancie a konanie zastaví. Ak je žaloba vzatá späť sčasti, použijú sa ustanovenia predchádzajúcich odsekov primerane (§ 370 C.s.p.).

Žalobu nemožno v odvolacom konaní meniť (§ 371 C.s.p.). V odvolacom konaní nemožno uplatniť práva voči žalobcovi vzájomnou žalobou (§ 372 C.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov, ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.